

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Continens Armamentarium Seu Panoplima Spiritualem - Id est, Varia arma
& media ad omnis generis tentationes fortiter sustinendas, & feliciter
superandas, Ad Omnium Quidem Animarum

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1688

Tent. III. circa lucrum temporale à morbo impeditum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48377)

que efficacius fortè eorum commodum promove-
ris, quàm per consuetas suas functiones possit.

§. III.

Tentatio III. Circa lucrum temporale à morbo im-
peditum.

XV. **G**ervasius honestus civis & opifex gravi &
diuturno morbo laborans, visitatus à suo
confessario, & interrogatus, an non tentationem a-
liquam in morbo tam longinquo fuisset expertus, re-
spondet, hac unica de causa morbum sibi admodum
molestum esse, quòd lucrari hoc tempore nihil possit,
cum tamen tale lucrum ad se, familiamque susten-
tandam summè sibi sit necessarium. Quæritur quo-
modo contra talem tentationem muniendus sit?

Responsio.

XVI. Primò illi ostendat, quòd, cum ex ipsa mor-
bi quantitate & diuturnitate à DEO, permessa, cla-
rè cognoscat, nolle DEUM, ut ijs pecunijs, quas in-
terea lucrari potuisset, fruatur, hoc ipso illas non ap-
petere, atque adeò nec tritari ob earum carentiam
debeat, sed in sola DEI ordinatione acquiescere, fir-
missimèque sibi persuadere, quòd DEUS utilio-
rem ipsi talem carentiam fore cognoverit, atque adeò ex
singulari affectu paterno permiserit. Quod confir-
mans D. Hieronymus ep. 12. *Melius est, inquit, rem
familiarem minui, quàm salutem animæ perire. Me-
lius est amittere, quod, velimus, nolimus, aliquando
perituum est ac Sponte dimittere, quàm id amittere. id
est, DEUM, pro quo omnia dimittenda sunt.*

M 4

XVII.

XVII. Secundò eidem in memoriam revocet commune Patrum Spiritualium axioma, quo dicitur *Lucrum, quod propter virtutem dimittitur, per virtutem melius recuperatur*: horretur proin, ut & ipse lucrum, quod sanus obtinere potuisset, ex amore DEI & desiderio se plenissimè ejus sanctissimæ voluntatis conformandi libenter dimittat, nec dubitet, DEUS (si quidem ad ejus utilitatem conducere viderit) abunde compensaturum, uti ex S. Jobi exemplorissimè colligi potest, qui, quia rapinam bonorum suorum patienter sustinuit, omnia postea duplicatè honore recepit.

XVIII. Tertio eidem ostendat, quanta cum cunctis creaturis licitudine & providentia DEUS volucres, pisces, feras, aliásque animantes enutriet; quanto magis ergo hominem, propter quem hæc omnia creatura sua providentiâ sit destitutus, uti Christus sat in Matth. 6. *Respicite volatilia cæli, quoniam non curant, neque metunt, neque congregant in horrea; tamen Pater vester cælestis pascit illa; nonne vos magis pluris estis illis? Considerate lilia agri, quomodo crescunt, non laborant, neque nent. Dico autem vobis, quoniam nec Salomon in omni gloria sua comparatus est sicut unum ex istis. Si autem fœnum agri, quod hodie est, & cras in clibanum mittitur, DEUS sic non destitit, quanto magis vos modica fidei? Nolite ergo solliciti esse dicentes: Quid manducabimus, aut quid bibemus, aut quo operiemur? hæc enim omnia Genitor inquitur, scit enim Pater vester, quia his omnibus indigetis. Querite ergo primùm regnum DEI, & hæc omnia vobis adiciantur.* & hæc omnia adiciantur vobis.

XIX. Quarto ei ostendat, quòd, etiamsi istam sollicitudinem foveat, & dies, noctesque continuet, non modò nihil de lucro illo obtenturus, sed potiùs eidem acquirendo plurimùm obfuturus sit, cùm nihil Deo magis displiceat, quàm diffidentia de ipsius bonitate & auxilio concepta, atque adeò, sicut olim propter similem diffidentiam à Moysè, & reliquis Israëlitis conceptam eosdem ab ingressu in terram promissam prohibuit, ita ipsum quoque propter similem causam lucro sperato sit privaturus. Ut nihil dicatur de aliis damnis, quæ ipsi talis sollicitudo afferet, nam & morbi molestias augebit, non modicè, & ab oratione aliisque piis exercitiis multùm impiedietur, & in gravem animi pusillanimitatem non sine grandi animi afflictione incidet. Hortetur ergo, ut potiùs jactet curam suam in Domino, sibi que dictum putet, quod aliquando Christus piæ cuiusdam Virgini dixit, Esto tu sollicita pro me (mihi fideliter serviendo) & ego ero sollicitus pro te, omnia necessaria abunde providendo.

§. IV.

Tentatio IV. circa molestias à morbo aliis sanis creatas.

XX. **I** Acobe pia & devota Virgo advertens Parentes suos tam graves pro ipsa sollicitudines generere, tamque grandes pro morbi curatione impensas facere, vehementer affligitur, quòd tantas ipsis morbo suo molestias creet; nec illis solùm, sed aliis etiam, qui ipsi servire in morbo, & omnia necessaria subministrare sunt jussi. Quia ergo hanc suam tentationem Confessario suo aperuit, quæritur, quomodo eam solari